

Lessen uit het leven van koning Manasse

We lezen in 2 Kron. 33 het volgende over koning Manasse:

1 Manasse was twaalf jaar oud, toen hij koning werd; hij regeerde vijftig jaar te Jeruzalem.

Manasse was 12 jaar oud, toen hij aan de regering kwam. Omdat hij zo jong was, zullen er aanvankelijk bestuurders geweest zijn, die zijn taak waarnamen.

Toen hij echter ouder werd, ging vers 2 in vervulling, namelijk:

2 Hij deed wat kwaad is in de ogen des Heren, in overeenstemming met de gruwelen der volken die de Here voor de Israëlieten uit had verdreven.

In de volgende verzen wordt aangegeven, wat voor kwaad hij deed:

3 Hij herbouwde de offerhoogten die zijn vader Jechizkia had afgebroken ...

De naam van zijn vader was Hiskia en Jechizkia is een andere vorm van de naam Hiskia. Hiskia was een godvrezende koning maar zijn zoon Manasse volgde zijn voorbeeld niet na, integendeel:

hij richtte altaren voor de Baals op, maakte gewijde palen en boog zich neer voor het gehele heer des hemels en diende ze.

Hij richtte altaren op voor Baäl. Israël werd door het zinnelijke van de dienst van Baäl aangetrokken (denk aan Baäl-Peor in Numeri 25 waar velen van het volk overspel pleegden).

Baäl is een mannelijke afgod. Manasse maakte ook gewijde palen; die zijn het symbool en de woonplaats van de vrouwelijke God Asjéra.

Er stond bij die gewijde palen vaak een afgod om te offeren

aan deze vrouwelijke afgod van de hartstocht.

Ook boog Manasse zich neer voor het gehele heer des hemels en diende ze.

Hij aanbad de zon, de maan en de sterren en hield zich bezig met toekomstvoorspellingen wat tegenwoordig gebeurt met horoscopen. Daar zullen wij als christenen nooit mee bezig zijn.

4 Ook bouwde hij altaren in het huis des Heren, met het oog waarop de Here gezegd had: In Jeruzalem zal mijn naam zijn tot in eeuwigheid.

5 Hij bouwde altaren voor het gehele heer des hemels in de beide voorhoven van het huis des Heren.

Manasse maakte het wel zeer bond door altaren te bouwen in het huis van de Heer. Altaren in de beide voorhoven van het huis van de Heer, staat er.

Er was namelijk een voorhof voor de priesters en er was een

buitenste voorhof voor de Israëlieten.

6 Ja, hij deed zijn zonen door het vuur gaan in het dal Ben-hinnom ...

Door het vuur gaan wil zeggen dat hij ze daar, in het dal Ben-Hinnom offerde aan de afgod Molech zoals in 28:3 van koning Achaz staat.

Daar staat dat hij offers ontstak in het dal Ben-Hinnom en zijn zonen met vuur verbrandde, als een soort genoegdoening voor deze afgod.

Het was duidelijk duivelswerk en offeren aan afgoden.

Verder met vers 6: *en liet zich in met toekomstvoorspellingen, waarzeggerij en toverij, en stelde bezweerdere van doden en van geesten aan. Hij deed veel, dat kwaad is in de ogen des Heren en krenkte Hem daardoor.*

Hij hield zich bezig met horoscopen en toverij.

Vervloekingen en bezweringen werden uitgesproken door zgn. bezweringspriesters en ook hield hij zich bezig met het oproepen van geesten van doden, zoals Saul deed met Samuël via een medium.

7 Hij plaatste ook een stenen afgodsbeeld, dat hij gemaakt had, in het huis Gods, waarvan God tot David en diens zoon Salomo gezegd had: In dit huis, hier in Jeruzalem, dat Ik verkoren heb uit al de stammen van Israël, zal Ik mijn naam vestigen tot in eeuwigheid;

8 En Ik zal Israels voet niet meer doen wijken van het land, dat Ik voor uw vaders bestemd heb, indien zij slechts naarstig doen al wat Ik hun geboden heb: de gehele wet en de inzettingen en de verordeningen, gegeven door Mozes.

Dat stenen afgodsbeeld, genoemd in vers 7, was volgens 2 Kon. 21:7 een beeld van de godin Asjérah, de god van de hartstocht

9 Manasse verleidde Juda en de inwoners van Jeruzalem ertoe, meer kwaad te doen dan de volken die de Here voor de Israëlieten had verdelgd.

Manasse verleidde Juda en de inwoners van Jeruzalem. Letterlijk staat in de grondtekst: hij deed hen dwalen.

En wel in die mate dat zij meer kwaad deden dan de volkeren die zij destijds onder Jozua verdreven hadden.

10 De Here sprak tot Manasse en zijn volk, maar zij luisterden niet.

Ondanks waarschuwingen van de profeten, volharde Manasse en het volk in hun zonden.

De Joodse overlevering verhaalt, dat Manasse de boodschap van de profeet Jesaja niet langer meer kon verdragen en besloot de profeet uit de weg te ruimen. En hij deed dat op een bijzonder gemene manier.

Volgens Joodse historische bronnen heeft hij Jesaja laten vastbinden en hem toen in een holle boom laten stoppen. Toen hebben ze Jesaja en de boom doormidden gezaagd.

Jesaja wordt in Hebr. 11 genoemd als één van de “geloofshelden” en de woorden “doormidden gezaagd” slaan op hem.

Nogmaals:

10 De Here sprak tot Manasse en zijn volk, maar zij luisterden niet.

En als zijn volk niet wil luisteren naar Hem, dan gaat de Heere andere wegen met hen die niet altijd gemakkelijk zijn, met als doel hen tot bekering en verootmoediging te brengen

11 Daarom bracht de Here over hen de legeroversten van de koning van Assur, die Manasse grepen met haken, hem boeiden met twee koperen ketenen en naar Babel voerden.

Manasse werd gegrepen met haken en werd in de boeien geslagen met twee koperen ketenen en naar Babel afgevoerd.

En – prijst de Heer – toen ... eindelijk ... toen kwam er verandering bij Manasse. Dat blijkt uit het bijzondere volgende vers:

12 Maar, toen hij in het nauw geraakt was, zocht hij de gunst van de Here, zijn God; hij verootmoedigde zich diep voor het aangezicht van de God zijner vaderen.

Nood leert bidden: Manasse wende zich in zijn nood tot de Here. Hij zocht de gunst van de Here, zijn God staat er.

God werd weer zijn God. Hij zocht Zijn gunstbewijzen en hij verootmoedigde zich niet alleen, maar hij verootmoedigde zich diep.

Dat is het wat werk als wij gezondigd hebben. Je niet

alleen verootmoedigen maar je diep verootmoedigen.

Want zo staat zowel in de brief van Petrus alsook in de brief van Jacobus: God wederstaat de hoogmoedigen maar de nederigen geeft Hij genade.

Zo is het altijd geweest en zo zal het altijd ook zijn. Alleen de nederigen geeft God genade en Hij wederstaat alle hoogmoedigen. En als God ons wederstaat, kunnen we ons het allerbeste maar verootmoedigen.

Dat deed Manasse ... hij verootmoedigde zich diep en dat lezen we het wonderbare resultaat in vers 13:

13 En bad tot Hem; toen liet Hij Zich door hem verbidden, hoorde zijn smeking, bracht hem naar Jeruzalem terug en herstelde hem in zijn koningschap. En Manasse erkende, dat de Here God is.

En dan lezen we de volgende vijf gevolgen:

1. God liet zich door Manasse verbidden. "Verbidden" dat is een mooi woord God verhoorde hem niet meteen ... het kostte ook tijd bij God om Manasse weer te aanvaarden ... maar toen ... op het laatst ... liet Hij Zich door Manasse verbidden.
2. Hij hoorde naar Zijn smeking. Het was niet zo maar een gebedje nee ... God hoorde naar zijn smeking.
3. Hij bracht Manasse naar Jeruzalem terug. Bijna niet te geloven en toch waar. God probeerde het opnieuw met Manasse ondanks alles waarmee hij de God van Israëel gekrenkt had.
4. En Hij herstelde hem in zijn koningschap. Ook dat is heel bijzonder. Deze goddeloze man die God had gekrenkt met zijn afgodsbeelden ... hij werd weer koning. Ere voor de barmhartigheid van onze God.

5. En Manasse erkende , dat de Here God is. Hij erkende het ... alleen de Heere is God en niet al die afgoden die hij gediend had.

En zo was het ook, toen Elia – de profet des Heren – op de berg Karmel stond. Aan de ene kant stond hij als knecht des Heren, en aan de andere kant het volk met koning Achab en de 450 profeten van Baäl en de 400 profeten van Asjéra.

En toen het vuur uit de hemel op het altaar viel, riep het volk: de Heere, die is God ... de Heere, die is God.

En toen zei Elia: grijp die 850 valse profeten van Baäl en Asjéra. Ze werden afgeslacht en dat is een altoos durend beeld voor het volk van God om korte metten te maken met afgoden. Want als iets "buiten" God de nummer 1 is in ons leven, dan is het een afgod.

Als iemand slechts twee of drie minuten tijd vind voor God en zijn woord per dag maar wel 2

of 3 uur voor de TV, dan kan zo iemand zich afvragen of hij of zij afgoden in zijn leven heeft.

De laatste regel van de 1^e Johannesbrief luidt: Kinderkens, wacht u voor de afgoden.

Dus daar moeten wij ons ook als nieuw testamentische christenen voor wachten.

Manasse verootmoedigde zich diep en God bracht hem naar Jeruzalem terug en herstelde hem in zijn koningschap en hij erkende: de Heere is God.

En toen ging hij aan het werk: Hij maakte een buitenmuur om Jeruzalem en maakte hem "zeer hoog". Jeruzalem werd weer Jeruzalem, de stad van de levende God.

14 Hierna bouwde hij een buitenmuur voor de stad Davids, ten westen van Gichon in het dal en in de richting van de Vispoort, trok hem om Ofel heen en maakte hem zeer hoog.

Ook stelde hij legeroversten aan in al de versterkte steden in Juda.

En dan lezen we in vers 15:

15 Hij verwijderde de vreemde goden en het stenen beeld uit het huis des Heren benevens al de altaren die hij op de berg van het huis des Heren, en in Jeruzalem gebouwd had, en wierp ze buiten de stad.

Hij wierp al die vreemde goden buiten de stad en vernietigde ze. Manasse werd een radicale gelovige koning.

16 Voorts richtte hij het altaar des Heren weer op, offerde daarop vredeoffers en lofoffers, en beval Juda, de Here, de God van Israël, te dienen.

Manasse richtte het altaar van de Heere weer op. Er werd weer geofferd op het altaar en Romeinen 12:1 zegt tot ons christenen:

Ik vermaan u dan, broeders,
met beroep op de

barmhartigheden Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levend, heilig en Gode welgevallig offer: dit is uw redelijke eredienst.

Ons lichaam stellen tot een offer: dat is onze eredienst. Het is een eer te dienen en te geven en om je lichaam te stellen tot een offer. Daar mogen we een feest van maken zoals David zegt in Psalm 118:27 en verder:

27 De Here is God, Hij heeft het voor ons doen lichten. Bindt de feestoffers met touwen vast bij de hoornen van het altaar.

28 Gij zijt mijn God, U zal ik loven, o mijn God, U zal ik verhogen.

29 Looft de Here, want Hij is goed, ja, zijn goedertierenheid is tot in eeuwigheid.

En al het volk zegge: Amen.-